ประชาชนชาติพันธ์กับการพัฒนาทางการเมือง
Ethnic Groups and Political Participation Development

ภวัต พัฒนนิภากร[1]
Phawat Phattananikorn

บทคัดย่อ

การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของชุมชนชาติพันธุ์ เป็นกระบวนการนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการให้บริการสาธารณะระหว่างสมาชิกชุมชนด้วยกันซึ่งเป็นปรากฏการณ์หนึ่งสำหรับการสร้างความเป็นพลเมืองแบบประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับชุมชนที่ใช้วิถีวัฒนธรรมชนเผ่าพื้นเมืองในการพัฒนาตนเองตามที่เกิดขึ้นดังนี้ (1) สร้างความรับผิดชอบที่สามารถสร้างนักบริหารในชุมชนขึ้น ให้มีความรับผิดชอบต่อสมาชิกคนอื่นๆในชุมชนในฐานะที่ตนเป็นตัวแทนของชุมชนที่มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสมาชิกของชุมชนเดียวกันเพิ่มขึ้น (2) การสร้างพลเมือง ที่มีการใส่จิตวิญญาณของชุมชนเข้าไปในการทำงานให้กับชุมชน ถือเป็นหลักการสำคัญของการสร้างพลเมืองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และ (3) การสร้างภาคประชาสังคม การสะท้อนความคิดและความต้องการของชุมชน ซึ่งเป็นตัวแทนที่เกิดขึ้นระหว่างภาครัฐและสมาชิกในชุมชน ในการที่จะทำหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะให้เกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่ายทำให้ชุมชนสามารถทำการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือวิธีการท างานชุมชนให้เหมาะสมกับบริบทชุมชน และเป็นที่น่าพึงพอใจให้แก่หน่วยงานรัฐที่เห็นความสำคัญจนนำไปสู่การทำให้เกิดความเข้มแข็งของสังคมขนาดเล็กที่มีการใช้วัฒนธรรมชาติพันธุ์พื้นเมืองของกลุ่มตนในการดำรงอยู่ในสังคมประชาธิปไตยดังเช่นปัจจุบันอยู่ได้

คำสำคัญ: การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง, กลุ่มชาติพันธ์

Abstract

The political participation development of ethnic communities is a process leading to development and provide public services among community members which is phenomenon for creating the democratic citizenship that is appropriate for culture-based community; (1) Creating the responsibility for creating community leaders by take responsibility for other members in community as presentative, responsibility of members. (2) Creating the citizenship, the spirit of community is to put into action anything for community, it is the key principle of citizen creation in democracy society, and (3) Creating the civil society. The opinion reflection from needs

[1] นักศึกษา รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์) คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
D.P.A. (Public Administration) Student, Faculty of Political Science and Public Administration,
Corresponding email : phawat.phat58@gmail.com

of community, this represents the interaction between the public and community members in protecting public interests against both parties that community could be able to changes the structure or way of working suitable context, and it is satisfying for government agencies importance which leads to the strengthening of small societies by using national culture, native species of their own to live in a democratic society as present.

Keywords: Political Participation Development, Ethnic Group

บทนำ

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเป็นที่ยอมรับกันว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นการยอมรับว่าระบอบการปกครองของประเทศนั้นเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ตามคำกล่าวของประธานาธิบดีอับราฮัมลินคอนน์ด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศเพียงองค์กรเดียวไม่อาจสนองต่อการบริการและกาอำนวย การปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล และเป็นการสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง และตรงความเป็นจริงที่ชุมชนต้องการแนวคิดในการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองและบริหารกันเองนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) หลักการกระจายอำนาจการปกครองนี้เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้โดยมีความอิสระ ปลอดจากการชี้นำของรัฐบาล มีความสามารถที่จะสนองความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ในด้านนโยบายสำคัญๆ ที่ยังคงต้องยึดแนวนโยบายแห่งรัฐอยู่ เช่น นโยบายการเงินการคลังนโยบายทางการทหารหรือการป้องกันประเทศ นโยบายการต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่งในการดำเนินกิจกรรมการบริหารของตนเองได้ แต่อีกส่วนหนึ่งนั้นรัฐบาลยังคงต้องคงเอกสิทธิ์ในการควบคุมเอาไว้ ทั้งนี้เพื่อรักษาสภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความมั่นคงของชาติไว้นั่นเอง ดังนั้นแนวคิดในการจัดการปกครองท้องถิ่นจึงเกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้มีอิสระในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการบริหาร มีสิทธิมีเสียงดำเนินการปกครอง อันเป็นรากฐานและวิถีทางของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนรู้สึกว่ามีความเกี่ยวพันมีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารที่ตนเองได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เช่น ไปเลือกตั้งไปหาเสียงสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง การร่วมกันตรวจสอบการท างานของคณะบริหาร เป็นต้น ทำให้ชุมชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ เกิดความรับผิดชอบ หวงแหนและปกป้องต่อสิทธิผลประโยชน์ที่พึงได้รับ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ดีในการพัฒนาการเมืองระดับชาติต่อไป (Nukul Wattanakorn, 1999: 1 -2) อย่างไรก็ดี Noraniti Sedthabud, Somkid Lertphaithoon and Saithip Sukatiphan (1998) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า การมีส่วนร่วมในการกระทำ (Activity) ของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาล เรียกว่า การมีส่วนร่วมโดยตนเอง (Autonomous Participation) และการมีส่วนร่วมซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินนโยบายทางอ้อมนอกเหนือจากแต่ละบุคคลโดยตรงแล้วเรียกว่า การมีส่วนร่วมโดยการถูกระดม

(Mobilizied Participation) ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เช่นเดียวกันกับ Prudchaya Wesarach (2004) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นการที่ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การร่วมรับรู้ ร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติและร่วมตรวจสอบ โดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง พร้อมกับเป็นผู้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่ดีเช่นกัน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองนับถือว่าเป็นการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครอง การตัดสินใจระดับต่าง ๆ มากขึ้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ เช่น การเปิดช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวความคืบหน้าของการบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็น และให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และถอดถอนผู้ที่ทำ หน้าที่แทนประชาชนที่บกพร่องต่อหน้าที่หรือไม่สุจริตประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจและทรัพยากรต่าง ๆ ที่ไม่เท่าเทียมกันอันมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จึงหมายถึง การที่อำนาจในการตัดสินใจไม่ควรเป็นของกลุ่มคนจำนวนน้อย แต่อำนาจควรได้รับการจัดสรรในระหว่างประชาชน เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมือง (Krin Limapornwanit. 2009) ในการนี้องค์ประกอบสำคัญของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมเป็นการเน้นการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ระหว่างประชาชนให้เท่าเทียมกัน โดยอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้นจะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เพิ่มการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมจะมีความยืดหยุ่นได้ คือ มีโครงสร้างการทำ งานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใส และคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ และประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร กระบวนการทางนโยบาย และกระบวนการยุติธรรม (Anuruk Niyomwech. 2011)

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีเงื่อนไขหลายประการ เช่น ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม การอาศัยอยู่ในเขตเมืองหรือชนบท ความพอใจต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ซึ่งการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะสมบูรณ์ได้นั้นต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาทั้งระบบ ทั้งด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม ประชากร ให้มีเสถียรภาพ รวมทั้งต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้มีบทบาทมากยิ่งขึ้น ด้านการเมืองต้องเสริมสร้างระบบการเมือง รัฐบาลต้องมีนโยบายการบริหารและพัฒนาประเทศให้ครอบคลุมถึงความต้องการของประชาชนอย่างรอบด้าน โดยสามารถนำ ไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำ นึก มีความรู้ เห็นคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย ด้านเศรษฐกิจ ต้องพัฒนาเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลต้องบริหารให้มีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น การกระจายรายได้เท่าเทียมกันและส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรมพาณิชกรรม และด้านสังคมต้องให้การศึกษาระดับพื้นฐานแก่ประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยประชาชนนั้นนับได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นทางตรงและทางอ้อม ใน

รูปแบบของการร่วมคิดร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมดำ เนินการ ทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งต้องเพิ่มการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนด้วย ทั้งนี้รัฐบาลสามารถนำ ความคิดเห็น ความต้องการของประชาชนไปประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเพื่อเป็นการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีความก้าวหน้าและพัฒนาแบบยั่งยืนต่อไป

นอกจากนั้นรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนนั้นอาจมีลักษณะ 4 รูปแบบ กล่าวคือ (Borwornsak Uwanno and Thawinwadee Burikul. 2012) (1) การใช้สิทธิเลือกตั้ง (Voting) เป็นกิจกรรมของบุคคลแต่ละคนในการเลือกตัวแทนของตนเข้าไปใช้อำนาจในทางการเมือง (2) การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (Campaignactivity) เป็นกิจกรรมลักษณะเดียวกับการใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่เป็นรูปแบบของการไปมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียง (3) กิจกรรมชุมชน (Community activity) เป็นกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรที่มีพลเมืองร่วมกันดำ เนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจและการเมือง โดยประชาชนจะใช้กิจกรรมนี้โดยมีเป้าหมายที่แน่นอน และ (4) การติดต่อเป็นการเฉพาะ (Particularized contacts) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพลเมืองเป็นรายบุคคล

อย่างไรก็ตามแม้รัฐพยายามที่จะพัฒนาประชาธิปไตยให้มีความแข็งแกร่งยิ่งขึ้นยังต้องประสบกับผลกระทบของวิกฤติความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศไทย ซึ่งมีการขยายขอบเขตเป็นอย่างมากจากในอดีตที่มักมีแค่บรรดาเหล่าแม่ทัพทหารเพียงนำรถถังออกมาเล่นตามถนน เท่านั้น การยึดอำนาจก็เป็นอันจบสิ้น แต่นับจากปี พ.ศ.2006 ที่นายสนธิลิ้มทองกุล ได้ใช้การสื่อสารมวลชนสาธารณะ เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนออกมาชุมนุมเพื่อโค่นล้มรัฐบาลของ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร และมีการนำมาใช้อย่างกว้างขวางจากการที่เทคโนโลยีสื่อสาร ได้พัฒนาไปอย่างมาก รวมทั้งจากการที่ประชาชนผู้ที่มีความคิดต่างทางการเมืองนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เข้าไปมีส่วนร่วมเพราะมีพื้นฐาน ทั้งจากอุดมการณ์ จิตสำนึกทางการเมืองที่เป็นตัวกระตุ้นให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในเหตุการณ์ทางการเมืองอย่างมากนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2006 – ปัจจุบัน (Kuekrit Rekalarb. 2008) จากปัจจัยพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความฮึกเหิมในการเข้าร่วมทางการเมือง สอดคล้องผลการ ศึกษาของนักวิชาการที่กล่าวถึงเบื้องต้นผู้วิจัยจึงสนใจในการวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้ที่มีความคิดต่างทางการเมืองอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีรากฐานจากการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบกับ จากสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง และมีส่วนร่วมใน การพัฒนาประชาธิปไตย เป็นอย่างมาก รวมทั้ง ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้ามีมามีส่วนร่วมทาง การเมือง ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาการเมืองของไทย แต่การพัฒนาทางการเมืองยังต้องสร้างอุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกขั้นตอนทุกระดับทุกพื้นที่เพื่อนำไปเป็นข้อมูล แนวทางในการพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับภูมิภาคต่อไป

ประชาชนชาติพันธ์กับการพัฒนาทางการเมือง

กลุ่มชาติพันธุ์ได้กลายเป็นปัญหาที่บั่นทอนความมั่นคงภายในประเทศต่างๆ ที่มีความหลากหลายภายในประเทศนั้นๆ สำหรับภาพรวมองปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาทางชาติพันธุ์เกิดจากปัจจัยต่างๆ เช่น โลกาภิวัตน์ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ความเป็นชาติอ่อนแอลง ทุนนิยม ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจที่เอื้อประโยชน์ให้กับประชาชนชาติพันธุ์หลักของประเทศปัญหาการแย่งชิงทรัพยากร เป็นการผูกขาดในการใช้ทรัพยากร ได้นำทรัพยากรตามภูมิภาคต่างๆ มาใช้ประโยชน์ สำหรับผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านี้กลับไม่ใช่เจ้าของพื้นที่ แต่เป็นนายทุน และรัฐบาลนำไปพัฒนาเมืองหลวงเป็นส่วนใหญ่ อย่างกรณีของอาเจะห์ ที่ทางรัฐบาลอินโดนีเซียได้นำทรัพยากรที่มีในพื้นที่ตรงนี้ แต่กลับนำไปพัฒนาในอาเจะห์เพียงเล็กน้อย ดังนั้นจึงทำให้เรื่องของชาติพันธุ์ได้กลายเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อความมั่นคงต่อรัฐบาลในหลายประเทศ โดยปัญหาชาติพันธุ์เป็นเรื่องที่เป็นความขัดแย้ง

สำหรับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยเฉพาะความขัดแย้งและความรุนแรงที่เกิดขึ้นรายวันภายในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องมองย้อนไปตั้งแต่ยุคที่สังคมไทย เริ่มสร้างแนวคิดใหม่เพื่อการสร้างความเป็นไทยขึ้นมา ความเป็นไทยที่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นวัฒนธรรมของคนในชาติ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วอาจเป็น ความเป็นBangkok ที่นำมาใช้นิยามในลักษณะเช่นนี้ และการสร้างสิ่งที่ใหม่สำหรับกลุ่มอื่นๆ ที่มีวัฒนธรรมเดิมของตนเอง แต่จำต้องรับและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นไทยตามการกำหนดขึ้นของทางรัฐบาล ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นกระบวนการหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในรัฐสมัยใหม่ ที่บรรจุคนที่มีความหลากหลายเข้าไว้ในเส้นพรมแดนที่เรียกกันว่า รัฐชาติ โดยเฉพาะในสมัยของนายกรัฐมนตรี จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้สร้างความเป็นไทยขึ้นมาใหม่ ด้วยการกำหนดนโยบายที่มีความเป็นชาตินิยม และใช้ในการสร้างวัฒนธรรมไทยให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเชิดชูในความเป็นไทย รวมถึงการการสร้างความเป็นสมัยใหม่ กระตุ้นให้เกิดกระแสความรักชาติเป็นและได้เปลี่ยนชื่อเป็นประเทศไทย ซึ่งได้แสดงออกถึงว่าเป็นประเทศของชาวไทย ได้สร้างวัฒนธรรมไทยขึ้นมาตามรูปแบบตะวันตก นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ประเด็นการมีส่วนร่วมของชาติพันธ์เป็นอัตลักษณ์ได้กลายมาเป็นข้ออ้างในการก่อการความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการต่อต้านอำนาจจากส่วนกลางมาจนถึงปัจจุบัน

กรณีของชาตินิยมกลับกลายเป็นเรื่องที่ลื่นไหลได้ตลอดเวลาตามการนิยามของผู้คนในช่วงเวลานั้น และได้กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างทัศนคติที่เหยียดหยาม เช่น ในกรณีจาก การสร้างกระแสชาตินิยมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่เป็นปัญหาความขัดแย้งในเรื่องของปราสาทเขาพระวิหาร รวมถึงการระบุถึงกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ ว่าเป็นคนขายชาติเพราะมีพฤติกรรมที่ฝักใฝ่กับรัฐบาลกัมพูชา

จะเห็นได้ว่าชาตินิยมจึงสัมพันธ์กับกลุ่มความคิดของผู้คนจำนวนมากที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่กลับไปกดทับผู้คนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นคนส่วนน้อยทำให้ชาตินิยมได้กลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกดขี่และการบังคับให้ผู้อื่นกระทำตามในสิ่งที่ตนต้องการให้เป็น รวมถึงการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับคนใน

กลุ่มของตนเองเท่านั้น และชาตินิยมเป็นเครื่องมือในการอำนวยประโยชน์ในทางการเมืองการปกครองเป็นสำคัญ แม้ว่าชาติพันธ์เป็นลักษณะที่ระบุถึงความเป็นคนๆ หนึ่งและนำไปสู่การระบุถึงความเป็นตัวตนว่าตัวเองเป็นใคร ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นชาติตัวเอง แต่ในขณะเดียวกัน ลักษณะดังกล่าวได้สร้างความสูญเสีย เกิดความพยายามที่จะกลายกลืนอัตลักษณ์ของผู้อื่น เพื่อเชิดชูกลุ่มตัวเองให้เหนือกว่ารากฐานของปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงในสังคมไทยและสังคมโลกทุกระดับ มีข้อพึงระวัง คือ หากมนุษย์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ของตัวเอง ขาดการเคารพอัตลักษณ์ของผู้อื่น จนเกิดการสร้างกระแสความเป็นชาตินิยม เพื่อผลประโยชน์และอำนาจทางการเมืองของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจนเกินเลยและเกิดความเหลื่อมล้ำ มักจะนำสู่ความขัดแย้งและการใช้ความรุนแรงในการสร้างกระแสต่อต้านจนเกิดความสูญเสียถึงชีวิตในหลายกรณีดังที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ทางการเมืองของประเทศต่างๆในโลกตลอดมา

อย่างไรก็ดีรัฐในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมกลไกหลักของประเทศได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยอาจกำหนดเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐซึ่งปรากฏในรัฐธรรมนูญ เช่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมืองการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำ เนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำ เนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมจะยึดพื้นฐานที่ว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ประชาชนสามารถใช้อำนาจได้เสมอ แม้ว่าได้มอบอำนาจให้กับผู้แทนของประชาชนไปใช้ในฐานะที่เป็นตัวแทนแล้วก็ตาม แต่ประชาชนสามารถเฝ้าดู ตรวจสอบ ควบคุมและแทรกแซงการทำ หน้าที่ของตัวแทนประชาชนได้เสมอ เป็นต้น

ดังนั้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ในภูมิภาคต่างๆ อย่างดำเนินการได้ดังนี้

1. การส่งเสริมประชาธิปไตยแบบปกป้อง โดยการสร้างภูมิคุ้มกันภายในชุมชนด้วยกลไกการสร้างวัฒนธรรมชุมชน

2. การส่งเสริมประชาธิปไตยแบบทางตรง โดยการคัดเลือกตัวแทนสมาชิกหรือคณะกรรมการของชุมชนเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ โดยมุ่งเน้นและให้ความสำคัญไปกับความเป็น ผู้นำที่ต้องผ่านการพิสูจน์ตัวเองจนได้รับการยอมรับจากสมาชิกในชุมชน

3. การส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม โดยชาวชุมชนได้ร่วมกันแก้ปัญหาด้วยกระบวนการการมีส่วนร่วมจากการลงมือทำงานเองตามความสนใจและความถนัดของแต่ละคน

4. การส่งเสริมประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือ โดยการเรียกประชุมสม่ำเสมอ มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในชุมชน มีความโปร่งใสในการทำงานของกลุ่มในหมู่แกน นำซึ่งชุมชนเชื่อว่าเป็นผู้ที่

มีความรู้ความสามารถ และมีระบบผู้อาวุโสเป็นที่สร้างความ เชื่อถือในการกลั่นกรองประเด็นการปรึกษาหารือ มีการแบ่งการดูแลเป็นระบบย่อย ทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินการแลกเปลี่ยนการรับฟังความเห็นของสมาชิกให้ เป็นไปอย่างทั่วถึง เป็นต้น

กระบวนการดังกล่าวได้นำไปสู่แนวทางการพัฒนาการ ให้บริการสาธารณะระหว่างสมาชิกชุมชนด้วยกันซึ่งเป็นปรากฏการณ์หนึ่งสำหรับการ สร้างความเป็นพลเมืองแบบประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับชุมชนที่ใช้วิถีวัฒนธรรม

บทสรุป

กลุ่มชาติพันธุ์ถือว่าเป็นประชากรหนึ่งในรัฐ ดังนั้นรัฐจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะของความเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมโดยส่งเสริมชุมชนมีการสร้างเกาะป้องกันชุมชนด้วยวิถีวัฒนธรรมชุมชนขึ้น ประชาธิปไตยชุมชนต้องอาศัยพื้นฐานความเป็นชุมชนเสมอ ประชาธิปไตยชุมชนเป็นกระบวนการหนึ่งของวิถีวัฒนธรรมในชุมชน ซึ่งวิถีดังกล่าวทำให้เกิดพลังของชุมชนในการใช้เป็นวิธีการช่วยทำงานชุมชน หรือนำมาปรับใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะหรือการดำเนินงานตามนโยบายภาครัฐที่เข้าไปสู่ชุมชน ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการสร้างประชาธิปไตยในชุมชนที่สำคัญ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวได้นำไปสู่แนวทางการพัฒนาการให้บริการสาธารณะระหว่างสมาชิกชุมชนด้วยกันซึ่งเป็นปรากฏการณ์หนึ่งสำหรับการสร้างความเป็นพลเมืองแบบประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับชุมชนที่ใช้วิถีวัฒนธรรมชนเผ่าพื้นเมืองในการพัฒนาตนเองซึ่งเป็น (1) การสร้างความรับผิดชอบที่สามารถสร้างนักบริหารในชุมชนขึ้น ให้มีความรับผิดชอบต่อสมาชิกคนอื่นๆในชุมชนในฐานะที่ตนเป็นตัวแทนของชุมชนที่มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสมาชิกของชุมชนเดียวกันเพิ่มขึ้น (2) การสร้างพลเมือง ที่มีการใส่จิตวิญญาณของชุมชนเข้าไปในการท างานให้กับชุมชน ถือเป็นหลักการสำคัญของการสร้างพลเมืองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และ (3) การสร้างภาคประชาสังคมในการสะท้อนความคิดและความต้องการของชุมชน ซึ่งเป็นตัวแทนที่เกิดขึ้นระหว่างภาครัฐและสมาชิกในชุมชน ในการที่จะทำหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะให้เกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่ายทำให้ชุมชนสามารถทำการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือวิธีการท างานชุมชนให้เหมาะสมกับบริบทชุมชน และเป็นที่น่าพึงพอใจให้แก่หน่วยงานรัฐที่เห็นความสำคัญจนนำไปสู่การทำให้เกิดความเข้มแข็งของสังคมขนาดเล็กที่มีการใช้วัฒนธรรมชาติพันธุ์พื้นเมืองของกลุ่มตนในการดำรงอยู่ในสังคมประชาธิปไตยดังเช่นปัจจุบันอยู่ได้

เอกสารอ้างอิง

Anuruk Niyomwech. (2011). *Articles about Political Development and Public Participation.* Bangkok : Secretariat of the Senate Office.

Borwornsak Uwanno and Thawinwadee Burikul. (2012). *Participatory Democracy.* Bangkok : King Prajadhipok's Institute

Krin Limapornwanit. (2009). “Public Participation in State Projects”. *Nations Business*, 18 May 2009.

Kuekrit Rekalarb. (2008). *Political Intervention of the Thai Military : Case study of Coup on 19 September 2016*. Nonthaburi : Sukhothai Thammathirat Open University

Noraniti Sedthabud, Somkid Lertphaithoon and Saithip Sukatiphan. (1998). *Community participation in democratic development : Sub-district Administrative Organization.* Bangkok: Secretariat of the House of Representatives.

Nukul Wattanakorn. (1999). *Peoples Participation in Local Government : A Case Study of Bangraknoi Subdistrict Administration Organization, Muang District, Nonthaburi Province.* Master. Arts (Political Science) : Ramkhamhaeng university.

Prudchaya Wesarach. (2004). *Participation of people in rural development activities.* Bangkok : Studies Institute of Thailand, Thammasat University,